

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Non esse iudicandum secundùm faciem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

te potentissimum est venenum, si conteratur, ita contingit, ut formosissimus homo, mente sit prorsus virulenta. Quid conchis asperius, quid verrucosum magis? intus tamen quam frequenter lucidissimi reperiuntur vñiones? Corpus animi domicilium est. Ut ergo saepe vilem casam subierunt reges, sic, saepe in exiguo, aut curuo corpore rectæ animæ habitauerunt. Ostendit id in Aesopo natura, cuius animus cum excellens esset, vultus fuit barbarus. Ostendit in Galba oratore eloquentiâ claro, sed quem gibbus ingens premebat, non secus ac si burdonem ageret, aut asinum clitelarium. In eum igitur malignè lusit M. Lælius, cum diceret, *ingenium Galba malè habitare*. Nimirum, ut Aristoteles sapienter pronunciauit: *Deformes naturā nemo reprehendit: sed eos, qui ob otium vel negligētiā tales evaserunt.*

Aristot.
lib. 3.
Ethic. c. 5.

§. VII.

Non esse iudicandum secundūm faciem.

Quod si illos reprehendimus, quos natura deformes fecit, illum reprehendimus, qui dixit: *Nolite iudicare secundūm faciem, Io. 7. 24.* sed iustum iudicium iudicate. Quid enim de Christo judicassent illi, qui et si alioqui es-

H 4 set

Psal. 44.3 set speciosus prefiliis hominum, tamen eum
inter Iudaeorum manus dirissima patiente

Isa. 53.4. considerantes dixerunt; Verè languores no-
stros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit;

& nos putauimus eum quasi leprosum, & per-
cussum à Deo & humiliatum? Quid de Za-
chæo iudicandum fuisset, qui statura pusillus

**1. Cor.
19.19.** erat? Quid de Paulo, cuius præsentia corpo-
ris infirma, & sermo contemptibilis erat?

Quem & statura improcerum, & capite
caluastrum nonnulli descripserunt? Fuit
sanè Africanus Scipio, fuit Julianus Cæsar
corpore celso; sed numquid illis cessit vel
belli laude Alexander Macedo, vel imperij
dignitate Augustus, qui ambo breues fue-
runt? Pulchrius fuit Alexandrum gestis,
quam membris Magnum extitisse. Ad

**Joseph.
I. 18 Ano
etiq. c. vlt.** eumdem modum, teste Iosepho, Asinæus
Iudæorum dux, statura parua, animo ex-

**Eustach.
lib. I** celso fuit. Et tamen ita cæci sumus ad vir-
tutis æstimationem, ut queramur, natu-

Ethic. c. 6. ram nobiscum illiberaliter egisse, si non
omnia nobis pulchra dedit, quæ in alijs
miramur? immò & alios contemnimus,
quos Thersites esse videmus? Deformis spe-
cie, ait Eustachius, nobis inauspicatus & in-
faustus occurrens, minimè bonus esse creditur;

64m

cum plerique exteriorem formam corporis occulti animi signum esse indicant. Quantum hoc judicium erret, quamque Naturæ authori vehementer displiceat, Nicephorus hac historia docet.

Niceph.
l. II.
Eccl. hist.
c. 33

§. VIII.

Deformes Legatos despiciens Valentinianus à Deo punitus.

Ea tempestate, quod Sauromatae Romanam ditionem, eamq; Imperij partem, qua ad Occidentem vergit, excursionibus vexarent, Valentinianus cum ingenti belli apparatu aduersus eos est profectus. Atque illi tantam Imperatoris expeditionem fornsidantes, legatis missis pacem ab eo petierunt. Quos ubi deformes esse vidisset, an uniuersitales essent Sauromatae, interrogauit. Et quum illi dixissent, optimos quosq;, qui & genere, & forma praestarent, ab eis legatos solere mitti: ira atq; furore multo correptus grauia se pati dixit, & maximè infortunatum esse, quod ad tempora sua peruenisset Romanorum imperium, si Sauromatae gens tam barbara & informis, in qua reliquos isti excellerent, sedibus suis contenti esse nolentes: sed confidentia tanta impulsi, ditionem suam percurrerent, & bellum titillatione quadam illecti Romanis inferrent. Et quum ita indi-

H s gnaretur.